

מעלת שמירת הקדושה

נתרם: לרפואת
הרב יעקב יוסף
בן ערניה

טו. זוכה להנצל מחבלי משיח, ולאחר התחיה ביום הדין הגדול ישאר בחיים, ונצול מחבוט הקבר.
טז. נעשה שתף לקדוש ברוך הוא.
יז. הוא רשום וחקוק למעלה, וזוכה לצלם אלקים.
יח. הקדוש ברוך הוא מסתיר אותו משונאיו.
יט. אין שום מקטרג יכול לגעת בנשמתו.
כ. כל החיצונים והסטרא אחרא מתרחקים ממנו.
כא. זוכה לכל המדות הטובות, וזוכה להרגיש קדשת השבת.
כב. מזדעזעים ממנו עלאין ותתאין, זוכה להכניע את ד' קלפות הטמאות.
כג. בזכותו נצלים רבים מישראל מפגם הברית.
כד. זוכה להרגיש שמחה ויראת השם, ושמחה בתורה.
כה. זוכה להגיע למדרגות גדולות בעבודת השם, ולכל המדות הטובות.
כו. עקר הגאולה מלכות בית דוד ובנין ירושלים תלויים בזה.

א. העולם קיים עליו, ואין כל אמה ולשון יכולים לשלוט בו.
ב. כאלו קיים את כל התורה כולה.
ג. זוכה לעתיד לבוא לראות את הקב"ה, וזוכה להדבק בהשם.
ד. הקדוש ברוך הוא מרפא אותו, ונקרא גבור.
ה. הקדוש ברוך הוא שומרו ואין שום דבר יכול להזיקו.
ו. הקדוש ברוך הוא מתפאר בו בכל יום.
ז. הקדוש ברוך הוא זוכר אותו תמיד, ונקרא צדיק שלם ותמים.
ח. כל השפע והטוב בא קודם אליו ואח"כ לכל העולם.
ט. זוכה לבנים צדיקים, ונצול מהדין למעלה ולמטה.
י. שר ההגהינום וכל מלאכי החבלה אין להם רשות להתקרב אליו.
יא. ממשיך שפע לשכינה הקדוש. וזוכה להתענג בעבודת השם.
יב. זוכה לזכות אחרים ודבריו מתקבלים, וזוכה לאהבת חברים.
יג. משגח בהשגחה פרטית יותר מפל העולם, וגורם המתקת הדינים מישראל.
יד. הקדוש ברוך הוא מעלה את כבודו בעיני כולם.

מלקט מספר "טהרת הקדש" שמביא זאת מזהר גמרות ומדרשים

קו הקדושה ליציאה חנפילות

וינשימירינא

077-222-2221

ייעוץ והכוונה

הדרכות מוקלטות

גֹּדֵל עֵוֹן פָּגַם הַקְּדוּשָׁה

א. חָיַב מִיתָה וּכְאֵלוּ מִבֵּיא מִבּוֹל לְעוֹלָם.
 ב. כְּאֵלוּ שׁוֹפֵף דָּמִים וְעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה.
 ג. כְּאֵלוּ מְשַׁקֵּר בַּתּוֹרָה כּוֹלֵה, וְנִקְרָא מוֹמְרֵ וּמְנַדֵּה מִשְׁמַיִם.
 ד. אֵין מְכַנְיָסִים אוֹתוֹ בְּמַחְצָתוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמְסַלֵּק כָּל מִינֵי בְרָכוֹת מִן הָעוֹלָם, וְגוֹרֵם עֲצִירַת גְּשָׁמִים.
 ה. מְטַמְּאִים אוֹתוֹ וְאֵת נִשְׁמָתוֹ בְּכָל מִינֵי טְמָאוֹת.
 ו. מוֹשְׁכִים אוֹתוֹ מִלְּאֲכֵי חֲבֵלָה לְהִגְהִינוּם. וְנִדּוֹן בְּצוֹאָה רוֹתַחַת.
 ז. אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וּבְאֵלֵקֵי יִשְׂרָאֵל.
 ח. אֵינוּ זוֹכֵה לְרֵאוֹת פְּנֵי שְׁכִינָה.
 ט. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹקֵם עַל פָּגַם הַבְּרִית יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹנוֹת.
 י. גוֹרֵם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵב אֵת עַם יִשְׂרָאֵל, וְגוֹרֵם שִׁישְׁלָטוֹ הָאֲמוֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל.
 יא. נוֹקְמִים מִמֶּנּוּ בַּחֲרֵב נוֹקְמַת נָקָם בְּרִית, וְנַעֲשֶׂה פָגוּם בְּכָל כְּלָלוֹת גּוֹפּוֹ וְנִשְׁמָתוֹ.
 יב. עַל יְדֵי זֶה אֵין קִיּוֹם לְשָׁמַיִם וְלָאָרֶץ.
 יג. רָאוּי לְמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת רַחֲמָנָא לִישְׁלֹן.
 יד. **לֹא יִזְכֶּה לְגְאֻלָּה וְלִתְחִיַּת הַמֵּתִים וְלֹאֲלֶף הַשְּׁבִיעִי.**

טו. עוֹקֵר אֵת נִשְׁמָתוֹ מִרְשׁוֹת הַקְּדוּשָׁה לְסִטְרָא אַחְרָא.
 טז. גוֹרֵם גְּלוּת לְעַצְמוֹ וְגְלוּת לְשְׁכִינָה.
 יז. נִאֲבֶדֶת מִמֶּנּוּ נִשְׁמָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וּמוֹצִיאִים אוֹתוֹ בְּשָׁמַיִם מְכָלֵל אָדָם.
 יח. נִאֲבֶד מִמֶּנּוּ צַלֵּם אֱלֹקִים וּמִתְחַלֵּף לְצַלֵּם בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת טְמָאוֹת.
 יט. יוֹצֵא ח"ו מִכָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְאֵין לוֹ חֵלֶק בְּבִנְיַי הַשְּׁכִינָה,
 כ. נִסְתַּמְּיִם מִמֶּנּוּ מַעֲיֵנוֹת חֲכַמַת הַתּוֹרָה, וְאֵין לוֹ חֵשֶׁק וְשִׂמְחָה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
 כא. מוֹלִיד בְּנִים רָשָׁעִים, וְתַפְלָתוֹ אֵינָה מִתְקַבֵּלָת.
 כב. מְזַה נְבִרָאִים קְלָפוֹת כָּלֵב וְחֲזִיר, שְׁנוֹקְמִים מִמֶּנּוּ לְאַחַר מִיתָתוֹ, וְאַחַר מוֹתוֹ מִתְגַּלְגֵּל בְּכָלֵב וְחֲזִיר.
 כג. כָּל הַצָּרוֹת (פִּיגּוּעִים מַחְלוֹת תְּאוֹנוֹת) בָּאִים לוֹ וְלְעוֹלָם בְּגִלְל פָּגַם הַבְּרִית.
 כד. גוֹרֵם לְהִרְבוֹת אֵת הַשְּׁפַע וְהַחֲזֵק לְסִיטְרָא אַחְרָא.
 כה. נִדְבַקוֹת בּוֹ כָּל הַמִּדּוֹת הָרְעוֹת וּבְפִרְט גְּאוּוָה וְכַעַס.
 כו. פָּגַם הַבְּרִית קִשָּׁה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מִכָּל הָעֵבְרוֹת.

מִלְקָט מִסְפֵּר "טְהַרַת הַקֹּדֶשׁ" שֶׁמִּבֵּיא זֹאת מְזַהֵר גְּמָרוֹת וּמְדַרְשִׁים

הוֹכָטוֹת אִסִּיפַת רֵאשֵׁי הַיְשִׁיבוֹת וְגוֹלֵי הַרְבָּנִים תְּשִׁמָּא

- מגיל 4-5 להזהיר את הילד שלא יגע ויסתכל באבר הברית כי זהו אסור חמור ונורא מאוד. וחובה זו מטלת על המלמד, על האב, ועל האחים הגדולים.
- מגיל 8 ללמד הלכות צניעות לבישת הבגדים ובית הפסא, ולדבר עם ילד שבא לשאול או שחוששים עליו להסביר לו אסור קשוי לדעת ועניני הברית.
- מגיל 12 ללמד ולהסביר את ענין שמירת העינים והמחשבה ולהסביר בפרטיות את כל הענינים הנוגעים לשמירת קדשת הברית.

נְקוּדוֹת זִשְׁבוֹת

לֹא מְצִינוּ לְאַרְךָ כָּל הַדּוֹרוֹת שֶׁגְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל אָסְרוּ לְדַבֵּר עַל זֶה, אֲדַרְבֶּה: בְּמִדְרַשׁ תְּהֵלִים מִבֵּיא שְׁמִי שְׁלֹא מַחָה הוּא בְּכָלֵל אֲרוּר אֲשֶׁר לֹא יָקִים אֵת דְּבַרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וּבִתְנַא דְּבֵי אֵלֵיהּ מִבֵּיא כְּמָה מַעֲשִׂים שֶׁבְּגִלְלָם מִתּוֹ רְבִבוֹת מִעַם יִשְׂרָאֵל, וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת נִעְנְשׂוּ וּמִתּוֹ הֵם וְכָל מִשְׁפַּחְתָּם, מִפְּנֵי שֶׁהַרְבָּנִים לֹא לְמַדּוֹ זֹאת אֵת הַבַּחּוּרִים. גַּם הַיּוֹם בְּתַלְמוּדֵי תּוֹרָה וּבִישִׁיבוֹת פְּשָׁה הַנֶּגַע בְּאַחוּזִים מְבַהֲלִים, מַחֲמַת חֹסֵר יְדִיעָה מַחְלֻטָּת, וְאֵין מִי שֶׁבְּטוּחַ. כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁל בַּחּוּרִים מִשְׁבֵּר, קִשֵּׁי חוֹסֵר רְכוּז, לְמוּד, נוֹבְעִים מַחֲמַת זֶה, וְחוּבָה עַל הַרְבָּנִים לְלַמֵּד זֹאת וְלַעֲזֹר. כְּאֲשֶׁר אָדָם חוֹטֵא פְּעַמִּים רַבּוֹת הַמְזִיקִים שְׁנוּצָרִים מִעוֹנוֹתָיו מְצִיקִים לוֹ וּבְמִקּוֹם תְּשׁוּבָה, נִהְיָ חוֹלָה נֶפֶשׁ

שְׁלוֹשֶׁת הַשְּׁלָבִים לְיְצִיאָה מֵהוֹטָא

1. לְדַעַת שְׁכַל הַתְּאוּוֹת הַיְאוּשׁ וְהַעֲצוּבוֹת, הַדְּכָאוֹן וְהַדְּחָפִים, זֶה מְאוֹתָם עֲבֵרוֹת שְׁעֵשִׂינוּ בְּפַעְמִים הַקּוֹדְמוֹת, אֲפִילוֹ לִפְנֵי 10-20 שָׁנָה, שְׁמָזָה נוֹצְרוּ מְזִיקִים שֶׁהֵם גּוֹרְמִים לְמַצֵּב שֶׁל עֲבֵרָה גּוֹרֶרֶת עֲבֵרָה, וְהֵם עוֹטְפִים וּמְקִיפִים אֶת הַנְּשִׁמָּה, וַיֵּשׁ לָהֶם כּוּחַ לִפְתּוֹת וּלְהַחֲטִיא, דַּע לָךְ שֶׁאַתָּה יוֹתֵר חֲזָק מֵהֶם, וּבְשִׁבִיל שְׁתַּתְּמוּדָד, לְכֹן: נִבְרָא הָעוֹלָם, אֶתָּה חֵלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל, חֵלֶק מִהַבּוֹרָא, וְלָכֵן כְּמוֹ שֶׁאַתָּה אוֹהֵב אֶת עַצְמְךָ בְּכָל מַצֵּב, אֶתָּה מְכָרַח לְאֱהוֹב גַּם אוֹתוֹ, לָכֵן תִּפְגַּס לְמַלְחָמָה וּתַעֲמוּד אִיתָן וַיִּצִיב, לֹא לְהַכְנִיעַ לֹא לְהַשְׁבִּיר, בְּתַחבּוּלוֹת עֲשֵׂה מַלְחָמָה, לְהַתְּחַכֵּם וּלְנַצֵּחַ. לְדַעַת וּלְהַפִּיר שְׁכַל הַתְּאוּוֹת הַלְלוּ אֵינָם שֶׁלָּךְ כִּי כָל הַקִּשְׁי וְהַנְּפִילוֹת בְּאֵיִם מִהַסְּבוּךְ שֶׁל הָאָדָם שְׁחוֹשֵׁב שֶׁהוּא עֲצָמוֹ רוֹצֵה לְחַטָּא, אֲבָל כְּשֶׁמִּתְבוֹנֵן וְשֵׁם לֵב אֵיךְ בַּעַל כְּרָחוּ בֹא לְחַטָּאִים, אוֹ אֶת הַצֵּעַר שֶׁיֵּשׁ לוֹ לְאַחַר הַחַטָּא, יִידַע שֶׁמִּכַּח עֲבֵרָה גּוֹרֶרֶת עֲבֵרָה הוּא חוֹטָא, וְחַיֵּב הָאָדָם לְהִיּוֹת שׁוֹלֵט וְלֹא נִשְׁלָט, מִי שֶׁעֲקָשָׁן עַקְבֵי וְלֹא נִכְנַע גַּם כְּשֶׁנוֹפֵל, יֵצֵא בְּקִלּוֹת. וְאִם יִמְחִישׁ לְעַצְמוֹ בְּבִירוֹ שֶׁאֵין זֶה רְצוֹנוֹ יִגְרַם לְהוֹצִיא אֶת הַתְּאוּוֹת שֶׁבְּתוֹכוֹ, וַיִּצְלִיחַ לְהַתְּמוּדָד, אִם לְאָדָם יֵשׁ קֶשֶׁר עִם דְּבַר שְׁגוּרָם לוֹ תִּקְלוֹת בֵּין אִם זֶה אִשָּׁה בֵּין אִם זֶה אִישׁ בֵּין אִם זֶה מְכַשִּׁיר, עַל זֶה אָמְרוּ חַז"ל יְמוֹת וְלֹא תִדְבַר עִמוֹ מֵאַחֲרֵי הַגָּדֵר כְּלוֹמַר שֶׁאִסוּר לוֹ לְדַבֵּר בְּטִלְפוֹן פְּסוּל, אֲפִילוֹ אִם יְמוֹת, וְחַיֵּב לְהַתְּנַתֵּק מִזֶּה בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְשִׁבֵר לְנַתֵּץ וּלְסַכֵּסֵף אֶת הַקֶּשֶׁר. וּלְגַבִּיפְגָם הַבְּרִית זֶה כְּוֹנֵת הַגְּמָרָא בְּמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ קוֹץ בְּאוֹתוֹ מְקוּם שֶׁתִּבְקַע כְּרָסוֹ וְלֹא יִיגַע, הַכְּוֹנָה הִיא שְׁפַעְמִים רַבּוֹת דֶּרֶךְ נְפִילַת הָאָדָם: שְׂאוּמֵר לְעַצְמוֹ, אֲנִי יִגַע רַק טִפָּה רַק קֶצֶת וְכוּ' עַד שֶׁנוֹפֵל אֲזַי בְּכִזָּה מַצֵּב אֲפִילוֹ אִם יֵשׁ לוֹ קוֹץ אוֹ עַקְצוֹץ לֹא יִגַע כִּי בּוֹדָאֵי יְפוּל, וְלָכֵן יִמְסֹר נֶפֶשׁ עַל רַק לֹא לְגַעַת אֲפִילוֹ לֹא שְׁנִיָּה אַחַת. שׁוֹלַחן עֵרוֹךְ אַהֲע"ז ס"י כ"ג: אִסוּר לְהוֹצִיא שְׁכֵבֶת זָרַע לְבִטְלָה. וְעוֹן זֶה חֲמוּר מְכַל עֲבֵרוֹת שֶׁבְּתוֹרָה. אִסוּר לְאָדָם לִישֵׁן וּפְנִיּוֹ לְמַעְלָה, אוֹ לִישֵׁן וּפְנִיּוֹ לְמַטָּה, אֲלֵא יִישֵׁן עַל הַצַּדְדִּין.

הַהֲגָנָה: זֶהֱרַ הַקְּדוּשָׁה אוֹ אֹר הַיּוֹזִיִּים הַקְּדוּשָׁה

2. **שְׁלַב הַהֲגָנוֹת:** הַגָּנָה רוֹחֲנִית, לְקַרְא כָּל יוֹם בְּבִקְרָה בְּקַבִּיעוֹת וּבְרַצְפָּה כְּפַעֲשִׁרִים דְּקוֹת זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה אוֹ אֹר הַחַיִּים עַל הַתּוֹרָה, זֶה נוֹתֵן לְאָדָם הַגָּנוֹת מִהַמְּזִיקִים שֶׁלֹּא יוֹכְלוּ לִפְתּוֹת אוֹתוֹ לְחַטָּא, וַיִּכּוֹל לְעַצֵּר מִיַּדִּית אֶת הָעֲבֵרוֹת, כְּדֹאֵי מְאוֹד גַּם מְקוּוֹה כָּל יוֹם שֶׁאֲזַי אֵין הַמְּזִיקִים יְכוּלִים לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו, כְּמוֹבֵן זֶה כְּמוֹ אֲנִטִּיבִיוֹטִיקָה מִי שֶׁצִּעִיר יוֹצֵא מִיַּד מִי שֶׁחַטָּא הַרְבֵּה, זֶה לוֹקַח יוֹתֵר זְמַן, **עוֹד הַגָּנוֹת:** כְּשֵׁישׁ הַתְּקַפָּה שֶׁל תְּאוּוֹת חַיֵּב לְבָרַח מִיַּד מִהַמְּקוּם שֶׁנִּמְצָא בּוֹ, וַיֹּאמֶר מִזְמוֹר צ"א יוֹשֵׁב בְּסִתֵּר. יִתֵּן מְטִבֵּעַ לְצַדִּיקָה, וַיִּבְקֶשׁ מִהַבּוֹרָא עֲזָרָה לְהַנְצִיל, יִזְהַר מְאוֹד לֹא לְלַכֵּת לְמְקוּם פְּרוּץ וְלֹא לְהַרְהֵר בְּמִזִּיד, יִזְהַר לְבָרַח מִחֲבָרִים רָעִים, אוֹ מִמְּקוּם שֶׁחַטָּא בּוֹ בְּעֵבֶר הוּא אוֹ אַחֲרִים, וַיִּשְׁתַּדֵּל לְקַרְא שֵׁם פְּטוּם הַקְּטָרֶת, יַעֲשֵׂה קֶנֶס שֶׁל 50 נֶחַ אוֹ בַּחוּר 20 נֶחַ לְצַדִּיקָה לִפְנֵי שֶׁנוֹפֵל וְחַיֵּב לְלַכֵּת וּלְתַת אֶת הַצַּדִּיקָה וּלְהַתְּפַלֵּל שֶׁלֹּא יְפוּל, וְאֲזַי בַּעַז"ה צַדִּיקָה תִּצְלַח מִמּוֹת... יַעֲשֵׂה סֹדֵר בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת שֶׁזֶה שׁוֹרֵף מַחֲשָׁבוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים. מִי שֶׁקּוֹפְצִים לוֹ הַרְהוּרִים אוֹ שִׁירִים פְּסוּלִים כְּדֹאֵי שֶׁיַּעֲשֵׂה תְּקוּן לְפָגָם הַמַּחֲשָׁבָה. וְכֹן כְּדֹאֵי לְכוּוֹן בְּמַגֵּן כְּזֶה:

גִּדְ / שֵׁנְ / אֵל וַיִּכּוּוֹן בְּשֵׁם: **גִּדְ / שֵׁנְ / אֵל**

וְלֹא תִתּוֹרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם נֹאמַר בֵּין בְּנֵשִׁים בֵּין בְּאִנְשִׁים.

לְשִׁתְּפוֹת בְּזִכּוּי הַרְבִּים **נְדָרִים** 2221 "וְנִשְׁמַרְתֶּם" אוֹ הַפְּקָדָה בְּחֻשְׁבוֹן:
 בְּנֵק הַדָּאָר: 26172689 אוֹ בְּמַסְפַּר טֵלְפוֹן 077-222-2221 שְׁלוּחָה 55

הבטחות האר"י הקדוש

3. התקון יועיל לנקות לו עוונו שלא יכנס להגהינום ושימוזכו לו עוונותיו אלו ועל ידי זה אין המזיקים יונקים מנשמתו, וסרים ממנו התאוות. ועל פן כל אחד ראוי שיעשה תקונים אלו שכוללים על פי הבן איש חי החיד"א והרב יהודה פתיא, תענית של יום אחד, אפשר מעלות השחר עד צאת הכוכבים, ולפדות בכסף את שאר הימים, והעקר לפרט את החטאים ולהתחרט בצורה אמתית. ותקונים אלו עשו מאות ואלפים בשנה האחרונה ועלתה בידם, וסרו מהם התאוות, באפן שנתן להם כוח עצום להתחזק, ועלו ונתעלו בתורה ויראה. **אבל כתב האר"י ז"ל: והנה כדי לתקן עוון זה צריך שימית אותם הגופות הטמאות המלבישים לאותם הנשמות ועל ידי פן אותם הנשמות יברזו משם ויזוורו אל ערשם שבקדשה וזה נעשה על ידי קריאת שמע שעל המיטה, וברוך השם זכינו להוציא חוברת צבעונית קטנה עם תקוני עוונות הנ"ל לחלוקה בכל הארץ יחד עם קר"ש שעל המיטה עם כונות פשוטות שכל אדם יכול לכון. נתן להשיג בטלפון 077222221 שלוחה 35 והסברים בקר"ש בשלוחה 73**

ובזה פסק המשנה ברורה תקע"א: אבל ביש לו עונות ידועים שצריך להתענות עליהם, גם תלמיד חכם צריך להתענות ואפילו היכי שקשה לו התענית, ואפילו דלא מצי ציעורי נפשיה.. וכן פסק מרן בשו"ת יביע אומר ח"א יו"ד סי' י"ד עי"ש. משל לבחור ת"ח גדול, שאוכל חזיר, מה יועיל למודו, ויגיעתו, מכח הטמאה.

אדם שעשה תקונים ועדין נופל: זה קורה משני סבות או מכשירים וחברה רעה, או שהוא פשוט מפנק, ברגע שמגיעה תאוה רצינית הוא לא מנסה להתמודד, הוא רגיל לקבל תמיד מה שרוצה, חשוב מאד שיתחיל לעשות דברים נגד הטבע שלו בכדי להתרגל, כגון לעשות מקלחת או מקווה קר, או לאכול לפעמים דברים שהוא לא אוהב כגון חריף וכדו', ודבר זה איננו אוטומטי אלא אם הבורא מקבל את התשובה שעושה ברצינות, אז יורדים תאוותיו ונמחלים חטאיו.

ועדין לא ראינו מי שהיה עקשן ולא הצליח.

משל לבורא גדל הנזק שנעשה למעלה מחמת החטא, בחור צעיר שלקח את אחיו התינוק ומכר אותו לחיזבאלה, בעבור פסף או תאוה, איזה צער עצום נגרם להוריו וסבל לאחיו, וגם אם יצליח לשחררו ולהשלים עם משפחתו תמיד ידפק ראשו בקיר אוי שעשיתי כך, פן בשעת החטא לוקח הוא חלקים מהבורא ומורידם לטמאה וזה נשמות ישראל קדושות, שנהפכים למזיקים בעל פרחם, וכשאדם יבין שהוא ממש חלק מהבורא, לעולם לא יחטא כי הוא כאלו מכה וחותר את עצמו, והרי בעבור כל התאוות שבעולם לא יחתך לעצמו חתיכה מהאצבע, וכאן מכרח האדם להתבונן באהבת השם כי האוהב את הבורא, לעולם לא יצרו.

נסיונות: צריך לדעת שכמו שמחפשים איש מקצוע בעל "נסיון" כך אדם שיש לו נסיונות הוא נהפך לבעל נסיון ויודע להיכן לא לפול ואיך לצאת ממכשולים, ועצם הנסיון זהו הסלם לטפס מעמק הנפילות והעוונות, והמביא את עצמו לידי נסיון במזיד, רשע הוא. ואסור להתרגש מהקשיים אלא להיות עקשן ולחבל תחבולות כי אז מנצחים. חשוב מאד להלחם בעצבות בדכאון וביאוש כי כך דרכו של היצר להפיל את האדם שוב ושוב אלא צריך להיות בשמחה ולעסוק בתורה, יקבע סדר יום וזמני קימה, סדרי למוד שלבו חפץ, ויתבונן תמיד מה רצון הבורא, וחיב לעמוד איתו וחזק כי אז ינצח, וגם אם בשלבי העליה בא לו קרי או הרגשה רעה לא יתיחס כלל, רק ילך למקווה, וישמח שמנסים אותו ונלחמים בו כי זה מראה שהוא בדרך הנכונה. וילמד מה שלבו חפץ ושמח, ויקפיד לטבל אם יכול, ויזדרז עם התקונים, והתשובה.

התמודדות: אין אדם שאין לו בחירה פעמים רבות אדם מרמה את עצמו שאין לו בחירה אבל זה שקר כי אפילו בתקף התאוה יש לו בחירה, אם מישהו יציע לו 1000 ₪ כדי שלא יחטא, בוודאי שיפסיק ויתגבר, ולכן יפסיק לרמות את הבורא ואת עצמו, ויצא משבי הטמאה, ויברח מיד בתחלת הנסיון, ובתחבולות עשה מלחמה.